

komstskatloven, som den blev sendt op i Landstinget, havde [den Beskaffenhed, at den ganske vist gik ud paa at give et udækket Indtægtstab af 800,000 Kr., men man var fra alle Sider enig om, at der var en Mulighed for, at man meget hurtig kunde komme til at faa dette Beløb dækket, medens der ved Brændevinsskatloven, saaledes som den virkelig foreligger — ikke den Fantasilov, den ærede Ordfører er inde paa — og som jeg altsaa maa antage er den, som Dagsordenen omtaler, netop er Tale om, at den vil ikke komme frem uden at medføre en Indtægtsnedgang.

Ordføreren (C. Hage): Jeg maa tilstaa, at jo længere den ærede Minister udvikler sine Tal, desto dunklere blive de mig. Der ærede Minister siger, at Brændevinsskatten som den nu er vedtagen i Landstinget — hvis jeg forstod ham ret, jeg synes, det var det, han sagde — har kun til Formaal at dække Indtægtsnedgangen paa Toldloven. Var det ikke det, den ærede Minister sagde? Men Forholdet er det, at der er beregnet en Indtægtsnedgang af 1,800,000 Kr., medens Brændevinspaalæget efter Landstingets egen lave Beregning vil indbringe 3,300,000 Kr., saa der bliver da mindst 1½ Million tilovers. Hvorledes den ærede Minister regner, er mig ikke ganske forstaaeligt.

Finansministeren (Hørring): Jeg tror, at den ærede Ordfører har lidt vanskeligt ved at fatte i Dag. Det er jo ganske givet, at naar Landstinget paa sit Toldlovsforslag er kommet til en Indtægtsnedgang af 1,800,000 Kr., er det med Bevidsthed om, at derved kan det ikke blive staaende. Skal der opnaas Enighed med Folketinget, maa Landstinget gaa væsentlig videre, ellers faa vi ingen Lov.

Ordføreren (C. Hage): Jeg kan kun sige, at det vilde have lettet Forhandlingen mellem Folketinget og Landstinget, hvis man paa Forhaand vidste, at der var noget at vente sig. Naar Landstinget vedtager et Forslag, maa vi andre gaa ud fra, at det er Udtryk for det, der ønskes; om man mulig senere hen kan lade sig forma til at ændre sin Stilling, er noget andet. Sikkert er det, at saaledes som Lovene hidtil ere komne til os, have de stadig bragt en meget betydelig Indtægtsforøgelse for Statskassen langt ud over det, der kræves for at opveje den tilbudte Nedgang paa Toldloven, og saaledes er Forholdet ogsaa i Øjeblikket.

Finansministeren (Hørring): Jeg skal opgave at søge at bringe den ærede Ordfører til Klarhed over, hvorledes Toldloven og Brændevinsloven i Virkeligheden foreligger.

Ordføreren (C. Hage): Jeg tror ogsaa, at det vil være umuligt.

R. Claussen: Jeg tror næppe, det vil være mig muligt at fange Opmærksomhed over for en saa spændende Diskussion, som vi have hørt, men jeg er da i alt Fald saa heldig, at jeg ikke behøver at tage mig de Beskyldninger nær om forandrede Standpunkter, som det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) fremsatte. Jeg har aldrig villet gaa med til Brændevinsskatten, og da man i sin Tid opfordrede mig til at gaa ind i Toldreformforeningen, afslog jeg det, fordi jeg ikke kunde gaa med til Brændevinsskatten, der stod paa Foreningens Program. Naar jeg nu vil tilraade ikke at stemme for Dagsordenen, skønt jeg er en Modstander af en Forhøjelse af Brændevinsskatten, gør jeg det, fordi jeg tror, at den er for udfordrende i Affattelsen. Jeg tror, at Vedtagelsen af denne Dagsorden vil sætte ondt Blod og skade det fremtidige Forhold mellem Folketing, Landsting og Ministerium, og jeg tror, det havde været bedre, om man ikke var kommen ind paa at indtage et saa afgørende og udfordrende Standpunkt, som det i alt Fald efter min Mening er. Forslaget om denne Dagsorden er jo et politisk Skridt, og det anser jeg ikke for heldigt under saadanne Forhandlinger. Jeg for min Del regnes jo til Agrarerne, og vi hænge vor storpolitiske Frakke bort. Vi ville i alt Fald komme til en bedre Afgørelse af disse store politiske Spørgsmaal, dersom vi lade Storpolitiken udenfor.

Naar jeg nu raader fra at stemme for Dagsordenen, er det, fordi den forekommer mig at være for valen, for ubestemt og for uklar, den ligesom dækker over flere Mindretal, end der er angivet i Betænkningen, og det kan jeg ikke finde rigtigt. De klare Standpunkter staa for mig som det eneste naturlige og rigtige. Det fremgik ogsaa af den ærede Ordførers Udtalelser, at han var for en Brændevinsskat, men at det ikke var ham ganske klart, hvortil den skulde bruges. Han vilde ikke have den brugt til Kompensation, men han gav tydelig til Kende, at der baade var Anskuelse for og mod Brændevinsskatten, det var i alt Fald Meningen med den ærede Ordførers Udtryk. Altsaa er For-